
NAPROWADZAĆ (1) *vb impf*

inf naprowadzać.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. nać.

Przyprowadzać kogoś gdzieś; przen; deducere, inducere, reducere Cn:

Zwrot:»naprowadzać na ścieżkę« = wskazywać właściwy sposób działania: á iżby w zwyczaj weszło, tego któryby takimi mowami nárabiał, náprowádzác ná szćieżkę y methodum, żeby do rzeczy mówił. SarnStat 46.

Synonim: nawodzić.

Formacje współrdzenne cf PROWADZIĆ.

KCh